

kassens Indtægter; thi naar Statskassens Indtægter formindskedes med 4 Mill. paa andre Forbrugsgenstande, falder jo Spørgsmaalet om et Plus i Statskassen fuldstændig bort for disse 4 Millioners Vedkommende. Og saaledes som Lovforslaget nu foreligger, ville heller ikke de andre 4 Millioner komme til at flyde ind i Statskassen; de ville kun komme til at flyde gennem Statskassen ud til Kommunerne. Jeg tror altsaa, at dette Argument mod en videre Behandling af Lovforslaget ikke har megen Styrke. — Da det ærede Medlem har foranlediget mig til at tage Ordet ved det direkte Spørgsmaals Henvendelse til mig, kan jeg ikke Andet end med det Samme udtale min Anerkjendelse af, at det ærede Medlem vedkjender sig i 1876 at have været med til at ville bevilge en Stat, som ikke var nødvendig; Andet var det ikke, jeg fremhævede sidst, og jeg ser ikke ret, at Bevillingen af denne Stat havde det Mindste at gjøre med en større eller mindre Tillid til den den Gang tilstedeværende Finansminister.

Jeg skal nu kun til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) bemærke, at jeg fuldt erkjender, hvor haardt det er for de nuværende Producenter, om man ved en overordentlig betydelig Forhøielse af den nuværende Produktionsafgift i den Grad formindskede Produktionen, at en stor Del af disse Producenter bleve nødt til at neblægge deres Virksomhed, og at det navnlig er haardt, naar Motivet dertil ikke er, at Staten er i Nød og Trang for Penge, men at man gennem Skatten vil søge at formindste et Samfundsonde. Jeg kan altsaa forjaaviddt slutte mig til det ærede Medlems Udtalelser, og jeg skal ogsaa følge det ærede Medlems Opfordring til at tage Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade en passende Erstatning kan gives til de Producenter, der blive nødt til at opgibe deres Virksomhed, under Overveielse. Men jeg er vis paa, at det ærede Medlem ligesaa godt som jeg ser, hvor overordentlig vanskeligt det vil være at finde en nogenlunde rimelig Maade at fyldestgjøre dette Billighedstrav paa, fordi man vil være i Forlegenhed med at finde det rette Udgangspunkt for sine Beregninger. Imidlertid skal dette Spørgsmaal, som ingenlunde er mig fremmed, da der allerede har fundet saa mange Henvendelser til mig Sted paa anden Maade om denne Sag, blive taget under Overveielse af mig, og jeg vil med Glæde modtage ethvert Bidrag til Løsning af dette Spørgsmaal, som maatte komme frem.

Sorup: Maa jeg bede om Ordet for en fort Bemærkning.

Formanden (Høgskro): Det ærede Medlem har Ordet.

Sorup: Jeg skal selvfølgelig ikke anmode den høitærede Finansminister om at give udførligere Oplysninger, end han har Lyft til; men jeg skal dog endnu sige, at det ikke er blevet mig ganske klart, hvorledes Stillingen egentlig er med disse 2 Gange 4 Millioner. Den høitærede Finansminister sagde, at paa Toldlovsforslaget og Brændevins- og Ølforlagene, hvis de blev vedtagne samtidigt, vilde der fremkomme Balance. Men hvis der fremkommer Balance derved, kan det kun ske paa den Maade, at de 4 Mill. for Brændevins- og Ølstaten blive anvendte til at dække de 3½—4 Million extraordinær Nedgang, hvis jeg maa bruge det Ord — det er mig ligegyldigt, hvad Ord man bringer, jeg har kun brugt Ordet extraordinær Nedgang for paa en samlet Maade at antyde, hvad der var Tale om, og hvad man var enig om — dertil vil Ministeren altsaa bruge de 4 Millioner fra Brændevins- og Ølstaten. Men hvorfra faaer da den høitærede Minister de 4 andre, hvormed han vil dække de 4 Millioner, som Landstinget tilbyder at nedsætte Toldloven med? Jeg begriber ikke, hvor Ministeren faar dem fra, medmindre han, som jeg tillod mig at antage før, faar dem mellem de 8 og de 12 paa Brændevinen. Enten faar han dem der, eller ogsaa faar han dem slet ikke, jeg kan ikke se rettere. — Det er mig hjært, at den høitærede Minister med mig er enig i, at det for Statteborgernes Vedkommende er ganske ligegyldigt, om man tager ud af deres Kasse paa den ene Konto eller paa den anden. Det er allerede Noget vundet, naar man erkjender at det, om det er Luxus- eller Nødvendighedsartikler, ikke har det Mindste at betyde for den Mand, der skal betale de samme Penge. Det Andet, den høitærede Minister anførte, er et Spørgsmaal, der ikke staar i Forbindelse med dette, nemlig Spørgsmaalet om, hvad Interesse det har for Samfundet og for den enkelte Mand, at han ikke betaler den Stat, han tidligere betalte, fordi han ikke bruger de Ting, der skulle beskattes. Det er Noget, der slet ingen Strid er mellem den høitærede Finansminister og mig om, det forstaa vi begge paa samme Maade, at for Statteborgerne er hele denne Tale om Luxus- og Nødvendighedsartikler ganske ligegyldigt, det ere vi nu enige om. Det forholder sig der-